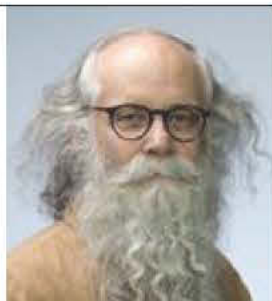

Το '1821' στην Αυστραλία: Μνήμη ή Αμνησία; Αποικιοκρατία, μετανάστευση, και αναζήτηση «πατρίδας»

Μέρος γ'

Γράφουν οι **Δρ. Τούλα Νικολακοπούλου**
και **Δρ. Γιώργος Βασιλακόπουλος**
(Πρόγραμμα Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Λατρόμπ).

Γ: Ο ηγεμονισμός της Εκκλησίας και η υποχώρηση των Κοινοτήτων

Υπάρχει όμως και ένας επιπλέον λόγος ο οποίος εύγλωττα έκφρασε τη νέα πολιτική πραγματικότητα μέσα στις παροικίες. Μέσω της συμμετοχής της Κοινότητας του Σίδνεϊ, η τιμητική εκδήλωση επιβεβαίωσε τη νέα στρατηγική παροικιακής ηγεμονίας της Αρχιεπισκοπής, η οποία τώρα πλέον βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, με την σιωπηρή συγκατάθεση των ιστορικών Κοινοτήτων του Σίδνεϊ και της Μελβούρνης. Η Αρχιεπισκοπή διεκδικεί την ιστορία μας διεκδικώντας την συμβολική της αφετηρία με τον ερχομό του Αντώνη Μανώλη, και την προβάλλει ως τόπος 'ειρηνικής' πλέον συνύπαρξης των δύο κέντρων αντιπροσώπευσης των Ελληνοαυστραλών ως αιώνια ξένων, αυτών της Κοινότητας και της Εκκλησίας. Εδώ παρατηρούμε την αναθεώρηση της ιστορίας των παροικιών μέσα από την οπτική του ιστορικού συμβιβασμού των δύο αυτών κέντρων που αναγάγει την Αρχιεπισκοπή ως τον παναυστραλιανό αντιπρόσωπό μας και τις ιστορικές Κοινότητες του Σίδνεϊ και της Μελβούρνης ως τοπάρχες, οργανωτές εξωτικών φεστιβάλ για τους Αγγλοσάξονες, χωρίς πλέον μνήμη, όραμα, και αυθεντικό αίσθημα πολιτικής αυτονομίας. Είναι όντως ενδεικτικό της ιστορικής ολοκλήρωσης αυτού του συμβιβασμού το ότι, όχι οι Κοινότητες, αλλά η Αρχιεπισκοπή, οργάνωσε παναυστραλιανή επιτροπή εορτασμού του 1821 στην οποία συμμετέχουν Κοινότητες όπως της Μελβούρνης.

Από τη σκοπιά αυτή του ιστορικού 'συμβιβασμού' θα θέλαμε να επισημάνουμε ένα εσωπαροικιακό μύθο ο οποίος καλλιεργείται για πολλά χρόνια τώρα και που ξανάγινε επίκαιρος με την άφιξη του νέου Αρχιεπισκόπου. Αυτός είναι ο μύθος σύμφωνα με τον οποίον η σύγκρουση μεταξύ Κοινοτήτων και Εκκλησίας ήταν η μεγαλύτερη τραγωδία των Ελλήνων της Αυστραλίας γιατί δημιούργησε ένα βαθύ σχίσμα στις παροικίες μεταξύ των 'κοινοτικών' και των 'αρχιεπισκοπικών', ενώ αντίθετα ως Έλληνες, ιδιαίτερα ως Έλληνες στην Ξενιτιά, θα πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Όπως τονίζει ο νέος Αρχιεπίσκοπος δεν του αρέσει να βλέπει τους Έλληνες μαλωμένους. Η αλήθεια όμως είναι ότι το 'σχίσμα' ένωσε τους πολιτικά προβληματισμένους Ελληνοαυστραλούς μετανάστες, διαφόρων ιδεολογιών, γύρω από τις οικουμενικές (και αμιγώς ελληνικές!) αρχές της δημοκρατίας και την υπεράσπιση τους ως αναπόσπαστος άξονας της ίδιας της Ελληνοαυστραλιανής ταυτότητας. Και τους ένωσε ενάντια στην αντιδημοκρατική ιεραρχία και αυταρχισμό του ενοριακού συστήματος που ήθελε να επιβάλει η Αρχιεπισκοπή ως το κατεξοχήν οργανωτικό σχήμα των παροικιών. Ακριβώς την ίδια εποχή (δεκαετίες του 60, 70, και 80) οι 'διασπασμένες' παροικίες, όχι μόνο

υπερασπίστηκαν το εσω-παροικιακό δημοκρατικό ήθος τους αλλά όντως μεγαλούργησαν πολιτικά σε πολλαπλά επίπεδα. Η αξιοπρεπής αγωνιστική παρουσία του Έλληνα μετανάστη στο δημόσιο χώρο της Αυστραλίας ως χώρος τριβής και αντιπαράθεσης ιδεών ήταν εντονότατη. Ήταν ίσως η πιο δημιουργική ιστορική στιγμή κατά την διάρκεια της οποίας ο Έλληνας μετανάστης, κατατρεγμένος από τα προξενεία, το Αυστραλιανό κράτος, και την Αρχιεπισκοπή, ύψωσε το ανάστημά του ως άνθρωπος. Αντίθετα σήμερα που στο όνομα μιας ενότητας χωρίς ιστορικό βάθος και πολιτική βαρύτητα καλλιεργείται η υποταγή των παροικιών στην Εκκλησία δεν υπάρχουν πλέον δημιουργικοί προσανατολισμοί μνήμης και οραματικής αναζήτησης της πραγματικής μας θέσης ως οργανικό κομμάτι αυτής της χώρας και της ιστορίας της.

Η απόκρυψη της ουσίας της σύγκρουσης και της ιστορικής σημασίας της αναδεικνύονται και από πρόσφατες δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου (Ιανουάριος, SBS) γύρω από τα αίτια που την πυροδότησαν. Είναι όντως εντυπωσιακές γιατί δείχνουν πόσο συνεχίζει να υποτιμά η Εκκλησία τις Κοινότητες, και κατ'επέκταση τις αγωνιστικές παραδόσεις των ελληνοαυστραλών, τη στιγμή που γιορτάζει τον αγώνα του 1821. Είναι βέβαια λυπηρό το ότι η Αρχιεπισκοπή δεν θέλει να αναγνωρίσει τα κοινά διαχρονικά στοιχεία με το 1821 στο αγωνιστικό μας μεταναστευτικό ήθος, και παράλληλα τις παραδόσεις υποτέλειας προς την κάθε είδους εξουσία που ο θεσμός αυτός 'κουβαλά' στους ώμους του όπου κι αν ριζώνει. 'Ευχαριστώ πάρα πολύ καταρχάς που μου δίνετε τη δυνατότητα για να πω κάτι που πρέπει να γίνει σαφές. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος δεν ήρθε εδώ για να καταργήσει τις Κοινότητες και καμία Κοινότητα. Οι Κοινότητες έχουν την ιστορία τους, το παρελθόν τους, σέβομαι τα συμβούλιά τους... Το πρόβλημα που υπάρχει όμως εδώ στην Αυστραλία ξέρετε ποιο είναι; Ότι η Κοινότητα θέλει να έχει τον ρόλο του Αρχιεπισκόπου, αυτό δε γίνεται και όλα τα προβλήματα που έχουμε είναι γι' αυτό. Διότι ο πρόεδρος της κοινότητας νομίζει ότι μπορεί να διορίζει παπά, να χειροτονεί παπά να εκλέγει, Δεσπότη, να απολύει, να μεταθέτει παπά να τιμωρεί παπά... Αυτά ανήκουν στην εκκλησία και αν κάποιος θέλει να λέγεται Ορθόδοξη Κοινότητα θα πρέπει να είναι Ορθόδοξος. Όποιοι κάνουν αυτά τα πράγματα δεν είναι ορθόδοξοι, με συγχωρείτε και αυτό είναι πασιφανές. Δεν κατηγορώ κανέναν αλλά θα πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε και με τη γλώσσα της αλήθειας.'

Οι δηλώσεις αυτές είναι τόσο πολιτικά και ιστορικά προσβλητικές προς τις Κοινότητες που τρομάζουν με την σαφήνιά τους. Είναι εντυπωσιακό ότι όσον αφορά την ιστορία της σύγχρονης Αυστραλίας ο Αρχιεπίσκοπος παραγνωρίζει την ουσία της, η οποία είναι αυτή της κατάκτησης,

και όσον αφορά την ιστορία των παροικιών εξίσου παραγνωρίζει την σημασία των Κοινοτικών αγώνων για την προάσπιση της εσωπαροικιακής δημοκρατίας. Κάποιος θα περίμενε ότι μια καινούργια, ειλικρινής, πορεία ιστορικής αυτογνωσίας και συμφιλίωσης θα ξεκινούσε με τον Αρχιεπίσκοπο να ζητά συγγνώμη από τις Κοινότητες για τον ιστορικό κατατρεγμό. Μια τέτοια ιστορικά τίμια στάση θα όφειλε να συνοδεύεται και με την ρητή δήλωση ότι η Αρχιεπισκοπή δεν φιλοδοξεί πλέον να διεκδικεί την πολιτική και ιδεολογική αντιπροσώπευση των Ελληνοαυστραλών.

Η συνέχεια στην επόμενη έκδοση

HANDY MAN

Ο ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
για όλες τις δουλειές

Σκεπές Χιπίσματα	Remove Asbestos Δενδροκομεία	Driveways Βαψίματα	Πλακάκια Καθαρισμούς
---------------------	---------------------------------	-----------------------	-------------------------

Νικόλαος Τσιότσιος Γραφείο: 02 9601 1233

0404 676 366

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

- Αγοραπωλησίες ακινήτων
- Αγοραπωλησίες επιχειρήσεων
 - Οικογενειακό Δίκαιο
 - Διαθήκες - Κληρονομίες - Περιπτώσεις ελλείψεως διαθήκης
- **Probate (αποδοχή κληρονομιάς)**
 - Πληρεξούσια
 - Ολων των ειδών ασφαλιστικές αποζημιώσεις

Ζητήστε τον Ιορδάνη Αντωνόπουλο

Το πρώτο ραντεβού δωρεάν

Τηλ.: 9796 3511

Suite 24, 432 Chapel Rd, Bankstown

jordan13@bigpond.net.au